

„Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.“ (Jn 1, 12-13)

Drazí farníci!

Víme, kdo dnes slaví svůj svátek, své jmeniny? Dnes v církvi slavíme Nejsvětější jméno Ježíš. Jako každý židovský chlapec dostal Ježíš své jméno při obřízce. V té době bylo naprosto běžným jménem. Aby bylo zřejmé, o kterém Ježíši je řeč, přidávalo se ke jménu určení původu, tedy Ježíš Nazaretský. Ke konci prvního století se toto jméno přestává běžně používat, křesťané je považovali za příliš svaté a u židů vyvolávalo odpor. Ten, který chtěl spojit to, co je rozdělené vyvolává další rozdělení. To rozdělení pokračuje až do dnešních dnů, vidíme to v naší srdcích, rodinách, pracovištích a církvi. Stejně jako byl Ježíš Kristus za doby svého pozemského života předmětem lásky jedněch a nenávisti druhých, je tomu tak i dnes, a tato láska i nenávist jakoby se stupňovala v průběhu dějin. Patrné je to nejenom ve vyjadřování úcty k Jeho jménu, ale viditelně i na vyjádření úcty k Jeho osobě a učení. Někdo jistě namítne, že nejdůležitější je postoj srdce, je to pravda, problémem však zůstává, že odvolávat se pouze na postoj srdce a svědomí, vede k tomu, že si dokážeme obhájit cokoliv, výsledkem je odmítání objektivní pravdy. Odvoláváme se na své srdce, ale co tam máme ve skutečnosti? **„Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Mt 6,21) „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, nebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ (Mt 6, 24)** Objektivní normou je Boží Zákon, vyjádřený v Božím Slově. Pán Ježíš nás upozorňuje na to, aby byly v životě naše postoje zřejmé: **„Ale vaše řeč ať je: ano ano – ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého.“ (Mt 5,37)**

Když bylo Dítě Ježíš čtyřicátý den po narození přineseno do chrámu v Jeruzalémě, prorok Simeon sdělil slova aktuální až do dnešních dnů. **„Simeon jim požehnal a o jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat - i tvou vlastní duší pronikne meč - aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“**

(Lk2,34-35) Jak dramaticky vychází dnes najevo smýšlení mnoha srdcí, a jak je někdy ubohé tam, kde jsme to nečekali.

Ježíš, jehož jméno dnes slavíme, všechno změnil. I ti, kteří ho nechtějí přijmout, čerpají z bohatství, kterého je zdrojem. Francouzský filozof B. Pascal, žijící v 17. století napsal: „Ježíš Kristus nepřišel se žádným vědeckým vynálezem, ani nevládl, ale byl pokorný, trpělivý, svatý, byl hrozný zlým duchům a byl bez hříchu. V jaké nádheře, v jaké neobyčejné velebnosti se jeví těm, kdož na Něho patří očima svého srdce!“

Slovo srdce ovšem v hebrejštině a češtině nedává stejný význam. V češtině je to spíše otázka citu a emocí, v hebrejštině je srdce zdrojem „vnitřního života“ se vším všudy. K srdci náleží paměť, myšlení, lidské záměry a rozhodování o nich. Bůh dal člověku „srdce k myšlení“, vede ho k rozhodnosti a zodpovědnosti za své jednání. Někdy je nutné překonávat citovou stránku věci a sestoupit k rozhovoru, dialogu se sebou samým. Proč? Všechno v našem životě má nejenom příčinu, ale i důsledky. To co je rozhodující pro každou volbu, je naše svobodná vůle, v ní je vyjádřena naše důstojnost. Hospodin dal možnost volby nejen prvním lidem v ráji, ale dal ji každému z nás. Ke svobodě nás vysvobodil Kristus. Pokud někdo tvrdí, že nejsme schopni vlastních rozhodnutí, a musíme se podrobit systému, nevěří v hodnotu člověka vůbec. Pán Ježíš hovořil o tom, že Boží království je v nás. Učedníkům vysvětlil, že nemají mít přehnaná očekávání, je to pořád stejné jako za dnů Noemových, tak to bude i za dnů Syna člověka. Noe stavil loď, lidé kolem ho pomlouvali, asi se pomátl, proč to dělá, na co se připravuje, bylo to absurdní. Kdyby Noe čekal na to, až ho někdo pochopí, zahynul by i s vlastní rodinou. Nečekejme na to, že nám někdo jiný než Boží Zákon a Slovo objasní pravdu. Může se nám stát, že se necháme ukolébat falešnými hlasy, které nám slibují záchranu. Jméno Ježíš znamená „Bůh zachraňuje.“ Zachraňuje ty, kdo ho poslouchají a přijímají jeho pravdu. Čeho se nechceme vzdát pro něco hodnotnějšího, pro Boží království, které přichází? Mnozí budou slibovat mnoho, nemáme za nimi chodit. Proč? **„Kde bude tělo, slétnou se i supi.“ (Lk 17,37)** Stále jsou aktuální Ježíšova slova: **„Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte evangeliu!“ (Mk 1, 15)**

Přeji Vám požehnaný Nový rok.

O. Marek